

Publicerad 2013-03-05 10:48 av Fiskinfluensan

Lita på mig

Vi leker dendär leken
Vi turas om att falla
In i varandras armar

Hon först
Jag fångar henne
Nu fångar jag henne
Ser ni inte
Hur jag fångar henne...?
Titta då

Min tur
Jag faller, faller
Slår i golvet, slår igenom det
Varför fångade hon mig inte?
Varför fångar hon mig inte?
Hon måste fånga mig nu!
Hon fångar mig, det är jag säker på
Men Julia
Du har ju inte ens börjat falla ännu

Så bara fall, fall
Men gör det behagfullt
Njut av det
För det är svårt att vara efterklok
Med bakhuvudet krossat mot ett golv

Och jag faller, vettskrämd och hoppfull
Hoppet ska vara det sista som lämnar människan
Och det stämmer nog, för även när jag låg där
Med en bestämd känsla av att mitt kranie nog inte var fullt så intakt som det borde
Så hoppades jag

Vi leker en annan lek
Eller tja, jag gör det
Arga leken
Med en vägg
Det känns som att den börjar vekna

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fiskinfluensan med Poeter.se id #42714 innehar upphovsrätten